

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Æstiva - A Dominica SS. Trinitatis, ad Dominicam decimamquintam
post Pentecosten

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Sabbato. De duobus cœcis à Christo D. illuminatis. Quo magis oculata est
concupiscentia, magis est cœca.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44226

dit, *Sive ergo vivimus, sive morimur, Domini sumus*. Quasi aperte diceret, sicut perinde Domini sumus sive vivimus, sive morimur; sic perinde debemus illi tanquam Domino nostram subjectionem & obedientiam, dum vivimus, atq; dum mortui sumus. Quod & confirmat sic consequenter pergens: *In hoc enim Christus mortuus est & resurrexit, ut & mortuorum & vivorum dominetur*. Id est, hoc ex a quo promeruit Christus ut omnium pariter dominetur sive illi sint viventes, sive mortui: nec minus illi debent qui vivunt quam qui mortui sunt. Sic & 3. Joannes, *Omnem inquit, creaturam qua in celo est, & super terram, & sub terra, & qua sunt in mari, & qua in eo omnes audi vi dicentes: Sedens in throno, & Agnos, benedictio & honor & gloria, & potestas in secula seculorum*. Nempe agnoscunt omnes tam viventes quam mortui se debere honorem & obsequium Deo ac Domino suo Christo. Audere sine tu id negare debitum?

Apor. 5.

Pf. 61.

Exod. 10.

III. PUNCTUM.

QUA Migitur Christo debes anima subjectionem, debet ita in corpore reddere, atq; extra corpus: Nā debet æque reddere quod æque debet: æque autem hanc subjectionē debet dum est in corpore, & non illam igitur æque reddat? Nonne Deo subjecta erit anima mea, nam & ipse Deus, salutaris meus, susceptorem meum. *VSQVE QVO non vis subire mihi?* An quia dum est in corpore anima, libertatem habet resistendi Christo, quam

non habet dum est extra corpus? Itane verò libera est anima ut libertate abutatur? Nunquamne se Christo nisi coacta, aut ex necessitate subiciet? Nunquamne libere, nunquamne volens lubenter Christo se suo totam tradet? Quando nam verò sic libere lubenterq; se dabit nisi dum vivit in corpore, nisi dum sua ponitur libertate? Tantū ergo abest ut quia modò libera est anima, modò non se debet subicere, quin potius quia modò libera est, modò id debet, ut, quod est in subiectione pretiosius, nempe libertas, non subtrahatur, siæque subiectio libera, voluntaria, læta & accepta, *Non extrisistis aut ex necessitate: hilarem enim datorem diligit Deus.*

2. Cor. 9.

Luc. 19.

Pf. 62.

Alioquin certe expavendum illud Christi decretum: *Veruntamen inimicos meos illos qui noluerunt me regnare super se, adducite huc, & interficite ante me*. De solis viventibus loquitur, nā nullus mortuorum illi repugnat. Sic autē propterea de viventibus loquitur quia noluerunt, quia libertate abusi sunt, quia cum possent obedire vel resistere, maluerunt resistere quam obedire. Quod autem de his loquitur, tremendum planè est, nempe ut in sua rebellionē moriantur, non respiciant, non convertantur, sed sicut in Christo non vixerunt, ita nec in illo moriantur, O deplorandum vitæ & mortis statum! *Veruntamen Deo subjecta esto anima mea, quoniam ab ipso patientia mea*. Si quid propterea patiendum est ut te illi subicias, dabit tibi quod possis.

Vide in 2. parte, Fer. 3. Hebdom. Quinquagesima. In 4. parte, Sabbato Hebdom. 15.

S A B B A T O.

DE DVOBVS COECIS A CHRISTO DOMINO ILLUMINATIS

Secuti sunt eum duo cæci clamantes. Matth. 9.

VERITAS PRACTICA.

Quæ magis est oculata concupiscentia, magis est cæca.

RATIO EST, Quia qua magis est oculata concupiscentia, magis se melius videt & sequitur qua sunt corrupti mundi & depravata nature. Sed salu concupiscentia magis est cæca, ut qua minus videat qua sunt gratia & rationi. Ergo qua magis est oculata concupiscentia, magis est cæca; proindeq; illi est magis præsticiendum.

I. PUNCTUM.

TRANSEVNTÈ inde IESV secuti sunt eum duo cæci clamantes & dicentes, *miserere nostri, fili David. Cum autē venisset domum accesserunt ad eum cæci. Et dicit eis iesus credidistis quia hoc possum facere vobis? Dicunt ei, utique Domine. Tunc tetigit oculos eorum, dicens, secundum fidem vestram fiat vobis. Et aperti sunt oculi eorum & comminatus est illu Iesus, dicens, videte ne quis sciat. Illi autē exeuntes diffama verunt eum in tota terra illa. Id est divulgaverunt, quia non erat præceptum.*

ceptum, sed mysterium, ut ajunt interpretes, nempe ad exemplum humilitatis, quantum in nobis est, optemus potius nostra praeclare facta esse secreta quam evulgata. Quod si aliquando Christus permisisse aut etiam iussit ut quae fecerat enarrarentur, hanc adhibebat cautionem, ut Deo referretur Gloria. Redi in domum tuam, inquit, & narra quanta tibi fecit Deus.

Quae & alia huius miraculi propria postquam tantisper ad fructum expenderis, contemplare attentius ad fructuosissimam praxim, quam sit oculata simul & caeca concupiscentia; quamque eo magis sit caeca quam oculata.

Ratio ex illis est quas semini familes ait Seneca, Quod quamvis sit exiguum, cum occupavit idoneum locum, vires suas explicat, & ex minimo in maximos actus diffunditur. Idem facit ratio, non late patet si aspicias, in opere crescit & pauca sunt quae dicuntur, sed ista anima bene excipit, & conualescunt & exurgunt. Eadem est inquam praecceptorum conditio qua seminam, multum efficitur: ut si angusta sunt tantum, ut dixi, idonea mens rapiat illa & in se trahat, multa invicem & ipsa generabit, & plus reddat quam accepit.

Hoc ipsum sanctus Bernardus aliter exprimens, Fortis, inquit, mulier Sapientia misit manam ad eolum, & digiti eius apprehenderunt fissum. Novit enim modicam lanam vel liam in longum producere filum, atque in tela extendere latitudinem.

Sic ratio veritatis propositae paucis multa complectitur quae cuique facile est in longiora protrahere. Primum quidem quid vulgatus & quid fufius ad omne dicendi genus, quam quod prima propositione praemittitur, eam esse magis oculatam concupiscentiam quae melius videt quae sunt depravata in mundo & in carne? Hi sunt scilicet Sapientes huius saeculi, Sapientes ut faciunt mala. Quorum Sapientia non est desursum descendens, sed terrena, animalis, diabolica; In quibus sancti Jacobi verbis triplex illa concupiscentia quae a sancto Joanne describitur, potest intelligi, Concupiscentia oculorum eadem scilicet est quae terrena & oculatos in terrenis bonis comparandis suos facit. Oculos suos statuerunt declinare in terram. CONCUPISCENTIA Carnis, Ipsa est quae animalis dicitur & in exquisitis delictis procurandis acutè perspicit & oculos habet per res varias fornicantes. SPPERBIA denique vita, diabolica est Sapiaentia qua ipse Diabobus excellit in suam perniciem, & qua primos nostros patentes ut deciperet, Aperiuntur, inquit

oculi vestri, & eritis sicut Dij, scientes bonum & malum. Hi sunt elati & sublimes oculi, ut despiciant quidquid infra se vident, & æmulentur atque ambiant quid supra se conspiciunt eminentius.

O quam praeclare Sapiens Dominus Pater, & Ecclesi. 23. Deus vita mea, ne derelinquas me in cogitatione illorum. Extollentiam oculorum meorum ne dederis mihi, & omne desiderium a vertice à me. Aufer à me ventris concupiscentias, & concubitus concupiscentia ne apprehendant me, & anima irra vorentis & infrenata ne trahas me.

VII. PUNCTUM.

SED talis concupiscentia magis est caeca, ut quae minus videt quae sunt gratia & rationis. Dubitari non potest quod si minus haec videt quae sunt magis videnda, quin sit magis caeca. Nam quis caecus nisi servus meus, ait Dominus, Id est, nisi qui proficetur se mihi servire, & non vult videre quae sunt mei servitij, dum per concupiscentiam suam pravā, nimis acutè videt quae sunt mundana & sensualia. Quod autem ij qui perspicaces sūt & in mundanis oculati negotijs, minus videant quae sunt divina & spiritualia, sic aperit Scriptura utriusque Testamenti, Videntes, inquit, videbitis, & non videbitis. Id est, quo tempore terrena magis videtis, minus caelestia videbitis, Quid brevius simul & clarius.

III. PUNCTUM.

Quae est ergo magis oculata concupiscentia, magis est caeca. Quia illis ipsis rebus mundanis quibus exercitatos habet oculos excecatur velut offusa quadam caligine, quae vel naturaliter vel supernaturaliter, vel etiam artificialiter obvenire potest. Primum quidem naturaliter, quatenus animalis homo non percipit ea quae sunt spiritus Dei, stultitia enim est illi, & non potest intelligere quia spiritualiter examinatur. Quali diceret Apostolus, cum ratio & regula dignoscendi res spirituales sit ab illa longè diversa quae res mundanae & sensuales tractantur, hinc sit naturaliter ut qui in his mundi & sensuum rebus peritiores sunt, sine impetiores in spiritualibus: non modo quia in istis non sunt exercitati, sed quia in aliis oppositis sunt valde versati, à quibus desumunt principia iudicandi de rebus etiam opposita. Palpavimus sicut caeci parietem, & absque oculo attritantes impingimus in murum quasi in tenebris, in caliginosis quasi mortui, Sic illi apud Prophetam.

Luc. 8.

Ep. 38.

Serm. 15. in Cant. ex 31 Prov.

1er. 4.

1ac. 3. 10an. 2.

Pf. 16. Num. 15.

Gen. 3.

Is. 42.

Is. 6.

Maith. 13.

1. Cor. 2.

Is. 59.

Dent. 28.

Secundò id contingit supernaturaliter, recedente scilicet divino lumine, quo qui privantur quid nisi cœci & caliginosi sunt? *Percutiet te Dominus amentia & cœcitate à furore mentis ut palpes in meridiem sicut palpare solet cœcum in tenebris, & non dirigas vias tuas.*

2. Cor. 4.

Tertiò denique fraude & artificio Dæmonis qui quos magis possidet magis excœcat, ne videant miserandum suum statum & emergant. *In quibus, inquit Apostolus, Deus hujus sæculi excœcavit mentes infidelium, ut non fulgeat illuminatio Evangelij gloria Domini qui est imago Dei. Idcirco enim dicitur Dæmon Deus hujus sæculi, quod sic amatores sæculi possideat ut ab eis*

colatur velut Deus, sicque illos dementet & excœcet ne videant aut intelligant quem colunt Deum. *Tenebris obscuratum habens intellectum, alienari à vita Dei, per ignorantiam qua est in illis propter cœcitate cordis ipsorum. Quasi diceret cum ad videndum, opus sit lumine & facultate videndi neutrum illi habent, nam & versantur in tenebris, & cœci sunt.*

Potestne miserius aliquid fingi? Et tamen quàm multi ambiunt & sectantur illam oculatam concupiscentiam qua mundo apparent Sapientiores: *Et nesciunt quam sint cœci & nudi & miseri & miserabiles. Collyrio inungo oculos tuos ut videas. Vide passim Verbo, Concupiscentiam.*

DOMINICA DECIMA,
POST PENTECOSTEN.
DE PHARIZÆO ET PUBLICANO.
Duo homines ascenderunt in templum ut orarent, unus Pharizæus,
& alter Publicanus.

VERITAS PRACTICA.

Omnes insipientes & infœlices supra modum,
Superbi Sapient. 15.

IN TEXTV Libri Sapientie sic legitur, *omnes enim insipientes & infœlices supra modum anima superbi*, Id est, supra quam naturaliter fieri solet; seu clarius ex lectione complutentensi, ubi habetur *anima sua*, sic tota potest reddi sententia: omnes superbi magis sunt suo vitio insipientes & infœlices quam si naturali defectu tales essent; & hoc pronuntiat literali sensu de inimicis populi Dei; accommodatio autem & morali, de superbis omnibus, & ijs præsertim qui sua ventitantes ut Pharizæus, inde laudem venantur. Vox verò *anima* quia paulò erat obscurior; omitti potuit in exprimenda veritate practica, sine ulla ullius Scripturæ sensus injuria. Cur porro tales superbi dicantur & revera sint supra modum insipientes & infœlices.

RATIO EST, *Quod qui sua meliora & solidiora bona commutant in levissima & nullius pretij, sunt insipientes & infœlices supra modum & supra morem communem.*
Sed tales superbi sua meliora & solidiora bona commutant in levissima, & nullius pretij.

Ergo sunt supra modum insipientes & infœlices. Quod certe assensum cogitans potest esse opportunum ad cavendam superbiam.

I. PUNCTUM.

QUÆ in Evangelio hodierno exhibetur Parabola de superbo Pharizæo & humilè Publicano, notior est quam ut hinc fusius enarretur. Et quia finis & scopus Parabolæ videtur eò spectare ut demonstraret, quàm sint stulti & miseri qui se alijs præferunt, & qui se sua superbia denudant bonis suis: idcirco visa est Sapientis sententia opportunè conjungi posse ad Christi Domini verba & mentem atque inde hæc proponi veritas quæ modò attentè consideretur: *Quod omnes insipientes & infœlices sunt supra modum, superbi*, Emphaticam quandam habet illud *supra modum*: Et duo illa simul juncta *insipientes & infœlices* tam apta sunt ad superbiam quæ ex benefactis oritur retundendam, quàm aptè conveniunt illis superbis qui se suaque jaclitant. Quàm verò aptè conveniant, hæc suadet ratio. Quid enim insipientius & infœlicius quàm si multò labore bona tibi quædam compararis, tu vel illa nullo delectu prodigas, vel in leviores quædam & nullius pretij reculas ultrò commutes, & transferas? Vix talis insipientia reperitur inter homines, nimis sunt tenaces suorum bonorum: & quò be-